

Het vrijwilligerswerk van Margriet Janssen

Het wordt dit jaar de 10de keer dat ik voor 'n maand naar India ga om vrijwilligerswerk te doen in één van de armste steden ter wereld, namelijk Calcutta. Destijds heeft moeder Teresa diverse huizen in deze stad toegankelijk gemaakt voor "de armsten der armen". Ook na haar dood zetten de zusters, The Missionaries of Charity, haar werk nog steeds voort. Het

vrijwilligerswerk wordt dan ook aangestuurd vanuit het Moederhuis in Calcutta waar moeder Teresa begraven ligt.

De zusters die hier nog steeds wonen en werken hebben hulp van buitenaf, iedere dag, hard nodig. Vandaar dat ik al vele jaren een steentje bijdraag. Ik werk in 2 verschillende huizen: 's ochtends in een kindertehuis voor weeskinderen, genaamd Sishu Bhavan. Ik werk hier op een afdeling voor gehandicapte kinderen. Het zijn kinderen waarvan de afkomst vaak niet bekend is. Ze zijn te vondeling gelegd, op de vuilnisbelt gedumpt of door iemand afgegeven.

Samen met de zusters en andere vrijwilligers verzorg ik de kinderen, geef ze eten en te drinken, doe bewegingsoefeningen (in zoverre dat kan) maar ben vooral bezig met het geven van véél persoonlijke aandacht. De kinderen hebben een eenzijdig bestaan ofschoon er goed voor hen wordt gezorgd.

Van het geld dat ik via "sponsoring" binnen krijg, ga ik inkopen doen voor de kinderen. Een zuster uit het huis gaat dan met me mee. We kopen o.a. t-shirts, broekjes en lappen stof waarvan vervolgens ook kleren van worden genaaid. Ook stof voor lakens en kussenslopen op de bedjes is hard nodig. Shampoo, desinfecterende middelen, waspoeder, voeding, olie/poeder enz. worden eveneens van het budget gekocht. Afgelopen jaar was het tijd voor nieuwe matrassen en zeiltjes op de bedjes. Daar ga ik meteen achteraan. Ik bekijk jaarlijks wat er op dát moment nodig is, en dat wordt gekocht.

's Middags werk ik in een ander deel van de stad: een huis voor ernstig zieken en stervenden, genaamd Kalligat. Hier verblijven mensen van de straat. Mensen die geen onderdak hebben en moeten overleven door te bedelen. Als ze ernstig ziek worden, sterven ze op straat mits ze niet worden opgepakt door de zusters. Ze worden in het sterfhuis verzorgd en verpleegd, maar sterven hier vaak alsnog. Moeder Teresa heeft dit huis opgericht met een bepaald doel dat nog steeds wordt nagestreefd: Deze mensen sterven niet alléén! Er zijn mensen om hen heen die om hen geven en voor hen zorgen. Zo gaan ze op weg naar de hemel.

Ook voor dit huis ga ik met een zuster inkopen doen van het "sponsorgeld". En ook hier wordt ieder jaar bekeken wat nodig is. Op het boodschappenlijstje staat steevast "death-body clothes" oftewel "lijkenstof" waarin de Hindoes worden gewikkeld als ze overlijden.

Iedere zondag help ik mee met straatkinderen wassen. Deze kinderen worden op de binnenplaats van een broederhuis 1 keer per week gewassen en gevoed. Ze zijn enorm smerig, hebben veel hoofdluis en de vele wondjes zijn 'n broeikas van maden. Ik koop van het sponsorgeld altijd kleren op de markt en kan daardoor sommige kinderen van schone kleding voorzien.

Ik besteed ook geld aan het maken van voedselpakketten voor mensen die dakloos zijn en op de stations wonen. Ik overhandig deze pakketten persoonlijk met behulp van schoolkinderen.

Ook wordt ieder jaar de organisatie New Light gefinancierd. Die organisatie zet zich in voor kinderen waarvan de moeder aids heeft. Ze zorgen ervoor dat deze kinderen tóch naar school kunnen. Maar ook hier is geld voor nodig.

Daarnaast koop ik van het sponsorgeld ook medicijnen die terechtkomen bij dokter Bobby. Dit is een arts van het Calcutta-rescue team dat zich op medisch gebied inzet voor de armsten der armen in de sloppenwijken.

De laatste jaren bezoek ik ook meerdere projecten waar jonge kinderen "misbruikt" worden voor kinderarbeid. Ik betaal leerkrachten om deze kinderen les te geven zodat ze niet op jonge leeftijd hoeven te werken en later een beroep kunnen uitoefenen. Ook de sponsoring van een lepra-centrum staat jaarlijks steevast op mijn lijstje.

Al met al... iedere euro die ik meeneem wordt niet uit handen gegeven maar ter plekke besteed waar nodig. Ik draag hier persoonlijk zorg voor waardoor niets aan de strijkstok blijft hangen. Door de financiële giften die ik krijg is het mogelijk om dit allemaal te doen.

Bedankt voor alle steun en vertrouwen.

Liefs,
Margriet

Het gaat niet om wát we doen, maar met hoeveel liefde we het doen.
Moeder Teresa.